

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/20/2021
Identifikačné číslo spisu: 5716010892
Dátum vydania rozhodnutia: 22.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5716010892.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2021 v Bratislave v trestnej veci obvineného S. O. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného podanom proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného S. O. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 bol obvinený S. O. uznaný za vinného zo spáchania v bodoch 1 až 7 pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e), písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bode 3 a 4 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v bodoch 2, 4 až 7 pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bodoch 1, 2, 4 až 7 zo spáchania pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, pre skutky podrobne rozvedené vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Martin.

Za to bol menovanému uložený podľa § 212 ods. 4, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne súd prvého stupňa postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti označenému rozsudku Okresného súdu Martin podal dovolanie obvinený S. O. prostredníctvom

svojej obhajkyne z dôvodov, že: „Súd rozhodol v nezákonnom zložení [§ 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] a súčasne proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné [§ 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku]”.

Obvinený v dovolaní argumentoval v podstate takto:

„V zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd ma mal na hlavnom pojednávaní dňa 8. septembra 2017 v zmysle § 284 ods. 2 Trestného poriadku upozorniť na možnosť uznať ma za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba a následne som mal vyhlásiť, že nepopieram spáchanie skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe, a to žiadneho z nich. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku som mal odpovedať ‚áno‘, a to všetko k právnej kvalifikácii skutku tak, ako som mal byť na ňu súdom upozornený a nie voči právnej kvalifikácii žalovaného skutku uvedeného v žalobe. Ja som sa však hlavného pojednávania na Okresnom súde Martin, vo veci, sp. zn. 2T/81/2016, dňa 8. septembra 2017 nezúčastnil. Skutočnosť, že v zápisnici z predmetného pojednávania je protokolovaná moja prítomnosť, si neviem žiadnym spôsobom vysvetliť, nakoľko ja som sa v čase konania hlavného pojednávania nachádzal v práci u svojho zamestnávateľa, spol. I., kde som bol zamestnaný od 1. júna 2017 do 30. septembra 2017. Na hlavné pojednávanie 8. septembra 2017 mi nikdy nebolo doručené ani predvolanie. Na Okresnom súde Martin som sa vo veci, sp. zn. 2T/81/2016, zúčastnil hlavného pojednávania, za prítomnosti predsedu senátu Mgr. Miroslava Mazúcha, 14. decembra 2016 a 25. januára 2017 s tým, že v tento deň súd hlavné pojednávanie odročil na neurčito. O žiadnom ďalšom nariadenom termíne hlavného pojednávania som nemal vedomosť, rovnako ako som nemal vedomosť ani o zmene zákonného sudcu. Tak isto som si nikdy neprevzal ani rozsudok okresného súdu v predmetnej veci. Na doručení založenej v súdnom spise s dátumom 13. novembra 2016, ktorá má preukazovať prevzatie rozsudku, nie je môj podpis. Ja sa takýmto spôsobom nepodpisujem, ani som sa nikdy nepodpisoval, čo je zrejme aj z iných mojich podpisov a rukopisov založených v súdnom spise. O tom, že sa na Okresnom súde Martin 8. septembra 2017 konalo hlavné pojednávanie vo veci, sp. zn. 2T/81/2016, na ktorom som bol uznaný vinným a bol mi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov, som sa dozvedel až 5. decembra 2017, kedy som bol dodaný do ÚVTOS Ružomberok za účelom výkonu trestu odňatia slobody na základe Príkazu na zadržanie odsúdeného a dodanie do výkonu trestu z 18. októbra 2017. Rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 mi bol doručený až na základe mojej žiadosti, po podaní návrhu na obnovu konania, teda v čase po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania. Naďalej zotrvávam aj na svojom tvrdení, že za totožné skutky som už bol odsúdený v roku 2016. Mojm odsúdením, rozsudkom z 8. septembra 2017, teda došlo k porušeniu zásady ‚ne bis in idem‘, ktoré znemožňuje dvojité postihy za ten istý skutok. Na základe vyššie uvedeného, z dôvodu, že súd rozhodol v nezákonnom zložení, zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné, navrhujem, aby Najvyšší súd SR ako súd dovolací:

1. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon, a to v neprospech odsúdeného S. O., nar. XX. X. XXXX.

2. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 v celom rozsahu zrušil a prikázal Okresnému súdu Martin, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol”.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor.

Po oboznámení sa s obsahom dovolania obvineného S. O. oznámil, že podľa názoru okresnej prokuratúry Martin z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 ako aj z konania, ktoré mu predchádzalo, je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, a teda ani konkrétne dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c) a písm. k) Trestného poriadku, na ktoré obvinený vo svojom dovolaní poukázal. Konkrétne, jednotlivé tvrdenia obvineného, ktorými odôvodňuje existenciu ním uvádzaných dôvodov dovolania [§371 ods. 1 písm. b), písm. c) a písm. k) Trestného poriadku] považoval v celom rozsahu za irelevantné, a v tomto kontexte aj dôvody dovolania za nepreukázané. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd podľa § 382

písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietol dovolanie obvineného. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 prokurátor považoval za zákonný.

Obhajoba reagovala na vyjadrenie prokurátora nasledovne:

„Nadalej v celom rozsahu zotrvávam na podanom dovolaní z 27. augusta 2020 a jeho odôvodnení. Žiadam, aby dovolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v podanom dovolaní, t. j. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon, a to v neprospech odsúdeného S. O., a zároveň napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a prikázal Okresnému súdu Martin, aby vec znova prerokoval a rozhodol“.

Obvinený ešte doplnil:

„Dňa 15. februára 2021 mi bolo doručené vyjadrenie k podanému dovolaniu, kde Okresná prokuratúra Martin ešte z 21. septembra 2020 moje podané dovolanie považuje v celom rozsahu za irelevantné. Ja aj napriek tomu uvádzam, že za daný skutok som bol právoplatne odsúdený v roku 2016. Mojm odsúdením rozsudkom z 8. septembra 2017 teda došlo k porušeniu zásady ‚ne bis in idem‘, ktorá znemožňuje dvojité postih za ten istý skutok. Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech odsúdeného. Rozsudkom Okresného súdu Martin z 8. septembra 2017 mi bol porušený až na základe mojej žiadosti. Pod sp. zn. 2T/81/2016, kde bol predseda senátu Mgr. Miroslav Mazúch, som bol právoplatne odsúdený a pod tou istou, sp. zn. teda 2T/81/2016, som bol znova odsúdený v roku 2017, kde bol predseda senátu Ing. Mgr. Martin Bekeš, kde na tomto súdnom pojednávaní som nebol ani prítomný. Na základe vyššie uvedeného dôvodu, že súd rozhodol v nezákonomnom zložení, zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné na podanom dovolaní v právnom zastúpení obhajkyňou PhDr. Mgr. Eva Malková z 27. augusta 2020 nadalej trvám“.

+ + +

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti a či je prípustné a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

Pre prehľadnosť dovolací súd stručne zrekapituluje procesný dej predchádzajúci podaniu dovolania.

V predmetnej trestnej veci bol obvinený S. O. rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/81/2016, z 8. septembra 2017 odsúdený za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e), písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné trestné činy. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. S ohľadom na fakt, že žiadna z oprávnených strán konania nepodala v zákonnej lehote odvolanie, citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť 26. septembra 2017.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku (Oprávnené osoby na podanie dovolania) proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Obvinený je oprávnený podať dovolanie vo svoj prospech proti výroku rozhodnutia súdu druhého stupňa, ktorý sa ho priamo týka. Obvinený môže podať dovolanie aj z dôvodu, že v takomto rozhodnutí určitý výrok chýba (nebol urobený).

Obvinený (alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku) a rovnako generálny prokurátor môžu podať dovolanie len proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa, ktorým bola vec právoplatne

skončená.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Vzhľadom na vyššie uvedené (obvinený ani iná oprávnená osoba nepodali odvolanie), dovolací súd ustálil, že nebola splnená základná podmienka na podanie dovolania obvineným. Preto nezostalo najvyššiemu súdu nič iné, ako dovolanie obvineného S. O. odmietnuť podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.